

SD KURIREN

SVERIGEDEMOKRATISK TIDSKRIFT

SD Region Skåne i Öresunds-samverkan

► Demokrati och medborgarinflytande. Det är två nyckelord för Sverigedemokraterna i Region Skåne med landstingsrådet Jens Leanderson i spetsen. SD bedriver i Öresunds-regionen ett nära samarbete med Dansk Folkeparti.

Sidan 3

Julia i hetluften efter mammaledighet

► I valet i september i fjol valdes Julia Kronlid in i Sveriges riksdag. Efter inträdet kastades hon in i en viktig riksdagsdebatt i den brännande abortfrågan med socialminister Göran Hägglund, som fick sig en ordentlig knäpp på näsan.

Sidan 4

Gustav utlovar ett självständigare SDU

► I vintras utsågs Gustav Kasselstrand till ny ordförande i Sverigedemokratisk Ungdom (SDU). I en intervju gläds Gustav åt att SDU vinner ständigt ny terräng och utvecklas i en alltmer självständig riktning. Den 27 augusti väntar en demonstration mot ett planerat moskébygge i Norrköping.

Sidan 9

Fullsatt, festligt och folkligt vid Jimmies succédebut i Almedalen

Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson håller ett mycket uppskattat tal i ett soligt Almedalen 2011. I förgrunden syns två av åhörarna; Jörgen Grubb och Susanne Engman från Malmö. Foto: Richard Frantzén

► Många hade förväntat sig en nedtonad politikervecka i Almedalen 2011, året efter fjolårets riksdagsval. Så blev det nu inte. Tvärtom verkade begivenheterna och tillströmningen av intresserade vara större än någonsin vid årets upplaga av det unika evenemanget.

Man tar nog inte i alltför mycket om man tillskriver Sverigedemokraterna en betydande del i rekordintresset för 2011 års Almedalsvecka. I fjol tilläts inte SD ha en egen dag - partiet inte var representerat i riksdagen. I år inföll SD:s dag i Visby söndagen den 10 juli,

således sista dagen. Det innebar tal av partiledaren Jimmie Åkesson sedan SDU-ordföranden Gustav Kasselstrand värmt upp publiken med sitt mycket uppskattade tal.

När det var dags för Jimmie att äntra scenen uppehöll han sig bland annat vid den skenande brottslighe-

ten, grönflummiga Miljöpartiet och regeringen Reinfeldts tillkortakommanden. Jimmie fick ampla lovord av kommentatorer och retorikexperter.

Sidorna 6 - 7

Hänt och timat i riksdagen

Sidan 5

Visingsö i svensk historia

Sidan 10

Hallå där, Annelie Svingdal!

Sidan 12

Håller drömmen om det gränslösa Europa på att gå i kras?

JAG ÄR GLAD ÖVER utvecklingen i Europa. Inte bara nationalistiska partier går framåt, utan att man också inser vikten av att kontrollera sina egna gränser. Jag tror att den utvecklingen kommer till Sverige också.

Så yttrade sig Sverigedemokraternas Kent Ekeroth under den av SD initierade riksdagsdebatten om gränskontroller den 28 juni. Bakgrunden var Danmarks planer på att upprätta permanenta tullposteringar och ett EU-beslut om att införa tillfälliga gränskontroller inom Schengen.

Tyvärr var SD ensamt om denna uppfattning i kammaren. Ett flertal debattörer berömde emfatiskt "den fria rörligheten" och förnekade dessutom, att avsaknaden av gränskontroller kan leda till ökad brottslighet. Justitieminister Betarice Ask framhöll sålunda:

– Man stoppar inte bovar med passkontroller. Det gör man genom underrättelsearbete och samarbete, som måste utvecklas. Vi kan inte kompromissa bort den fria rörligheten.

Motfrågan blir då givetvis vad det finns för anledning att inte utnyttja hela arsenalen av brottsbekämpande åtgärder, där tull och gränsskydd sedan långliga tider utgör beprövade komponenter. Det är säkerligen riktigt att passkontroller inte är något universalmedel för att

stoppa innovativa brottslingar från att ta sig in i riket. Men tillsammans med de övriga av Ask uppräknade medlen utgör de ett viktigt komplement.

Kent Ekeroth för sin del klar-

Tullen fyller en viktig funktion i internationell brottsbekämpning. Foto: Arkiv

gjorde:

– Den fråga som EU-förespråkarna nu ställer sig är om drömmen om det gränslösa Europa nu håller på att gå i kras. Jag tror att det är dags att vakna upp från drömmen och återgå till den verklighet vi lever i, bestående av cyniska flykt-smugglare, unga kvinnor som blir utsatta för en form av slavhandel, drogsmuggling, vapen som säljs närmast öppet på gatorna, där till och med journalister kan köpa en pistol efter ett par timmar, nedmonterad tullbevakning, där Sverige

enligt EU-lag förbjuds hålla koll på sina egna gränser och där passkontroller till andra Schengenländer är förbjudna.

I vårt land tycks det ha gått så långt att det på vissa håll betraktas som "hets mot folkgrupp" att bedriva någon form av kontroll gentemot de invandrarkategorier som genom massinvandringen sedan många år tillbaka bereds tillfälle att slå sig ner i Sverige, blott alltför ofta hänvisade till offentliga bidrag och/eller brottslig verksamhet som enda försörjningskälla. De så kallade "ensamkommande flyktningbarnen" – vilka dels ofta är vuxna eller halv-vuxna, dels i sinom tid genererar en ström av anhöriginvandrare – är ett eklatant exempel härpå.

Detta är ingenting än en politik för nationellt självmord. Danmark har insett detta och vidtar nu mått och steg för att genom ökade tullkontroller minska strömmen av oönskade immigranter. Sverigedemokraterna svarade för en synnerligen berömvärd insats genom att ta initiativ till riksdagsdebatten den 28 juni, låt vara att SD – precis som väntat – var det enda parti som ville se skärpta gränskontroller.

En annan sida av det svenska etablissemangets flathet gentemot tvivelaktiga utländska element är justitieombudsmannen (JO) Hans-Gunnar Axbergers kritik mot Stockholms-polisens avvisningar

av tiggare och gatumusiker. JO har kommit fram till att de var olagliga. Att icke minst unga kvinnor och andra utnyttjas av hänsynslösa ligaledare för prostitution och tiggeri av olika slag är alltså inte något som tycks bekymra JO-myndigheten.

Men JO Axberger kanske inte själv likt många av oss som är bosatta i Stockholms-regionen nyttjar pendeltågen, där tiggare av utländsk härkomst för en spottstyver dagligs tjänar stora summor åt sina uppdragsgivare. Ett vanligt tillvägagångssätt är att lägga ut inplastade budskap om att vederbörandes barn är dödssjukt i leukemi och nu behöver pengar till behandling. Budskapen är hårt standardiserade och närmast likalydande. Andra "underhåller" resenärerna med "musik" av ofta förfärligt slag.

Sverigedemokraterna var ensamma om att vilja ha noggrannare gränskontroll – den här gången. Bollen är emellertid satt i rullning, och efter ytterligare några år av förvärrad migrationsrelaterad brottslighet kan det mycket väl vara annat ljud i skällan. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Kärnkraften bör byggas ut och utvecklas – inte läggas ned

DEN 30 MAJ MEDDELADE den tyske miljöministern Norbert Röttgen att Tyskland avser utveckla kärnkraften fram till år 2022. Det är knappast överdrivet att säga, att det deklarerade beslutet sände chockvågor ut i det övriga Europa, Sverige inte undantaget.

Folkpartiets energipolitiska talesman Carl B. Hamilton uttalade sig exempelvis på följande sätt för *Nyheter24*:

"Jag tycker att det är mycket, mycket allvarligt ur klimatsynpunkt. Det blir en massiv ökning av utsläppen av koldioxid i Europa och bidrar till snabbare klimatförändring. Ökade satsningar på sol, vind och bioenergi kommer inte att uppväga detta."

För svenska Vattenfall innebär Tysklands kärnkraftsstopp att de 6,3 miljarder kronor man investerat i tysk kärnkraft lika bra hade kunnat spolas ner i toaletten.

Personligen är jag, minst sagt, förvånad av det tyska beslutet. Jag trodde inte att den tyska regeringen, med förbundskansler Angela Merkel i spetsen, skulle visa sig vara

sådana tunnisar. Det var, trots allt, samma Merkel som i valrörelsen 2008 krävde att det tyska beslutet från år 2000 att avveckla kärnkraften skulle rivas upp och som därefter gång på gång fastslagit, att en ökad satsning på den nukleära energin skulle ske.

Det är i och för sig fullt naturligt att Fukushima-katastrofen i Japan ger upphov till kritiska frågor om kärnkraftens framtid. Konstruktörerna av kärnkraftsanläggningarna i Fukushima hade inte förutsett den enorma påverkan som den extraordinära tsunamikatastrofen kom att utöva. Kostnaderna för att röja upp efter katastrofen kommer att bli enorma.

Ändå tvingas man konstatera, att inget annat energislag mänskligheten för närvarande förfogar över är tillnärmelsevis lika effektivt som kärn- eller atomkraften. Kärnkraftsexperten Rod Adams konstaterar i en artikel i den amerikanska tidskriften *National Review* (20 juni 2011), att varje kilogram uran eller thorium innehåller lika mycket potentiell energi som två miljoner kilogram olja. Relativt små anläggningar producerar energi jämförbar med tolv miljoner oljefat per dag.

Kärnkraftsutvecklingen tvingar Tyskland – Europas främsta industrination – att tillgodose sitt närmast elefantiasiska energibehov genom att bränna mer gas från Ryssland, bränna mer smutsigt brunkol i sina egna kolkraftverk och köpa elektricitet som genereras av kärnkraftsverk i Frankrike. Ty inte ens den mest fanatiska miljöpartist kan tro, att den ytterst begränsade mängd energi som vindkraftverk och solceller förmår alstra utgör

något realistiskt alternativ till kärnkraften.

Det tyska beslutet rimmar så illa med den rationalism och den förmåga att stå med båda fötterna på jorden som åtminstone jag har förknippat med invånarna i efterkrigstidens Västtyskland och det enade Tyskland efter 1990, att de kalla

Forsmarks kärnkraftsanläggning har en viktig roll i svensk energiproduktion. Foto: Arkiv

fötter som Fukushima förvisso givit upphov till knappast räcker som förklaring. Det är svårt att frigöra sig från tanken, att Angela Merkel och hennes i tysk inrikespolitik hårt ansatta kristdemokrater kommit fram till beslutet att avveckla kärnkraften av partipolitiska skäl. De gröna har gått starkt framåt i de tyska valen på senare tid varför något måste göras för att blidka opinionen och locka över gröna väljare till CDU.

Kärnkraften framställs ibland som omodern, och något ligger kanske i det. Majoriteten av de kärnkraftsverk som är i bruk i dag är stora, centraliserade anläggning-

ar för elproduktion vilkas arbetsätt mycket väl skulle kunna moderniseras.

"En möjlighet som förefaller vara särskilt fördelaktig", menar Adams, "är att bygga ett större antal mindre enheter som lättare förmår göra sig av med överflödigt hetta, även när kraften går ut."

Trots Fukushima-katastrofen förblir kärnkraften den mest effektiva och – faktiskt – säkra energikälla vi såväl för närvarande som inom överskådlig framtid förfogar över. Inte en enda medlem ur anläggningsstaben eller befolkningen utsattes exempelvis för någon livshotande strålningsdos.

Kärnkraften bör byggas ut och utvecklas – inte läggas ned! ■

Tommy Hansson

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
08-50 00 00 52
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se
070-0946 607

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Jens Leandersson
Robert Stenkvist

Övriga medarbetare i detta nummer

Therese Borg
Rickard Håkansson
Axel W. Karlsson
Joakim Larsson
Björn Söder

Fasta krönikörer

Stellan Bojerud
Linus Bylund
Gabriella

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 08-50 00 00 50.

Upplaga

30 000 ex (Augusti 2011)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD en del av Öresunds-integrationen

Skåne har länge varit Sverigedemokraternas starkaste fäste och närheten till Danmark har påverkat partiets politiska inriktning. I den politiska debatten är "Öresunds-integrationen" en viktig del av Region Skånes politiska arbete. Sverigedemokraterna har en egen Öresunds-integration genom kontakten med Dansk Folkeparti.

SDK HAR TRÄFFAT Jens Leandersson som sedan valet är regionråd, Per Klarberg som är oppositionsråd i Trelleborg och Helmuth Petersén som arbetar som politisk sekreterare.

Jens Leandersson svarar så här på frågan om det finns någon särskilt viktig fråga där Sverigedemokraterna tagit ställning:

– Bland annat har vi satt ner foten när det gäller fortsatt regionförstoring och att slå samman flera olika län. Vi har sagt att ett fortsatt samarbete är att föredra före att flytta makt allt längre bort från medborgarna. Demokrati och medborgarinflytande är viktigt för oss, så vi har krävt en folkomröstning som kan få medborgarna delaktiga och att det på så vis skapas förståelse och insikt i regionfrågan.

Den viktiga förskotteringen

En annan avgörande fråga för regioner och kommuner är frågan om förskottering. Att finansiera, bygga och tillhandahålla infrastruktur i form av järnväg är ett statligt ansvar. Men staten uppfyller inte sina åtaganden utan arbetar aktivt på att få kommuner och regioner att låna ut pengar till staten för att denna ska sköta byggandet av allmänna vägar och investeringar i järnväg genom förskottering.

Detta leder till att kommuner och regioner gör betydande ränteförslus-

Pia Kjærsgaard, ledare för Dansk Folkeparti, flankeras av Jens Leandersson och Helmuth Petersén. Foto: Rickard Håkansson

ter. Per Klarberg säger:

– Vi menar förskotteringen är inget annat än en "gisslansituation" där vi tvingas välja antingen förskottering eller att inte utveckla infrastrukturen, vilket skulle skada tillväxtpotentialerna. Kommuner och regioner är helt utan valmöjligheter, varför vi i princip är tvungna

att teckna osäkra avtal om förskottering.

Detta menar Klarberg, som är medlem av kollektivtrafiknämnden och "till vardags" oppositionsråd i Trelleborg, är orimligt:

– Det medför försämrade möjligheter att tillhandahålla bättre vård och övrig kärnverksamhet. Riksdagen måste ta sitt ansvar och avsätta ordentligt med resurser för järnvägs- och vägunderhåll.

Strider mot lagarna

Även om sjukvårdsfrågor är regionens största ansvarsområde så vill både Jens och Per lyfta fram invandrings- och integrationspolitikens betydelse för samhällsekonomin och Region Skånes utgifter. Under föregående mandatperiod gick de övriga partierna ihop och införde i praktiken gratis tand- och sjukvård för illegala invandrare.

I år har de beslutat att utöka den fria vården för illegala invandrare. Sverigedemokraterna menade som enda parti att vi måste följa lagen och att det ska vara rättvist samt inte minst att det måste betyda något att vistas här legalt mot att vara här illegalt.

Jens Leandersson klargör vad han tycker om detta på följande sätt:

– Vårt eget yrkande var att gömda flyktingar och papperslösa migranter ska jämföras med utländska medborgare på tillfällig vistelse i Sverige. Patienten ska därmed betala hela vårdkostnaden själv, men patienten har rätt till akutvård oavsett betalningsförmåga.

Egna motioner/DFP

– För tillfället har vi lämnat in tolv stycken egna motioner av vilka tre

behandlats i regionfullmäktige - två av dem har ansetts besvarade, då majoriteten valt att genomföra förslagen innan motionerna behandlats i fullmäktige, berättar Jens Leandersson.

– Så indirekt påverkar vi och sätter agendan i Region Skåne, fortsätter Jens. Vårt arbete och våra motioner kan läsas på bloggen: sdsdane.wordpress.com

Har ni kontakt med Dansk Folkeparti?

– Visst har vi det, säger Jens, Per och Helmuth samstämmigt. Även om vi inte samarbetar rent politiskt så är de informella kontakterna betydligt viktigare.

Det är dejligt att besöka Dan-

mark och Dansk Folkeparti, menar de tre SD-kollegerna:

– Vi var till exempel med när Dansk Folkeparti firade grundlagsdagen (Danmarks nationaldag) på Lykkesholm slott på Fyn. Pia Kjærsgaard höll ett inspirerande tal som rev ner åtskilliga applåder och skrott - det minsta man kan säga är att stämningen var gemytlig bland de närmare 400 åhörarna. Pia Kjærsgaard tog sig även tid för att komma och hälsa på oss och fotograferas med oss. ■

Rickard Håkansson

Redaktionen

Vi känner alla stor sorg över tragedin i Norge

En norsk terrorist detonerade den 22 juli en bomb i centrala Oslo som tog åtta liv. Ett par timmar senare gjorde han sig skyldig till ett ännu mer fasansfullt dåd. På ön Storöya sköt gärningsmannen skoningslöst och iskallt mot ungdomar som befann sig platsen för att delta i ett politiskt ungdomsläger. När detta skrivs har ytterligare 68 offer hittats döda på Storöya. Det är ännu inte känt om han hade någon medbrottsling.

Vi i Sverigedemokraterna känner fasa och avsky inför detta illdåd. Vi beklagar djupt det inträffade och beklagar sorgen hos alla de i vårt grannland som förlorade en dotter, son, syskon eller vän.

Den norske galningen var en förvirrad människa och som enligt hans "Manifeste" var influerad av ett stort antal ideologier, där han tog till sig de värsta avarterna av varje ideologi. I sitt sökande efter en lösning förlorade mördaren det mest fundamentala, känslan för människorna runt omkring honom och människolivets värde. Han förkastade också demokratin och de fundamentala rättsprinciper vi alla håller högt.

Vi sänder en tanke och vår uppriktiga beklagande till alla de som i vårt grannland just nu känner omätlig sorg. Fasan och sorgen över detta avskyvärda dåd låter sig svårigen uttryckas i ord.

Svensk-dansk förbrödring. Foto: Rickard Håkansson

www.sdkuriren.se

Gabriellas funderingar

Det blev skolavslutning i kyrkan – till slut

Vi har en son som nyss gått ut första klass. Ungefär en vecka före skolavslutningen fick vi föräldrar hem en lapp med information om sista veckan i skolan, däribland om skolavslutningen. Där klargjordes det att skolavslutningen skulle ske på skolan, inte i kyrkan, vilket är tradition i vår by, liksom det var där jag växte upp och där min man växte upp. Både min man och vår granne, som är mamma till en pojke i samma klass, ringde skolans rektor för att fråga vad orsaken till detta avbrott från traditionen var. Rektorn angav tidsbrist som orsak, då barnen först ska ha en stunds avslutning med klasslärarna och sedan lyssna på mellanstadiebarnen, som ska ha ett uppträdande, och sedan ska de sluta klockan tio. På min mans fråga om varför det är så viktigt att sluta just klockan tio svarade rektorn: *Det är en tradition...*

Min man bad om en kompromiss, det vill säga att kyrkan får i uppdrag av oss föräldrar att utforma en skolavslutningsceremoni, och skolan informerar och bjuder in elever och lärare. Detta ställde sig rektorn helt avvisande till, och då tvingades vi ta saken i egna händer. Två dagar innan skolavslutningen skulle äga rum ringde jag till vår församling och frågade om de kunde tänka sig att ordna en liten avslutningsgudstjänst för våra barn, som skulle ligga efter skolans avslutning, det vill säga klockan halv elva.

Prästen jag pratade med blev mycket glad för mitt samtal, hon upprepade flera gånger hur bra det var att jag hade ringt, och vi kom överens om att Svenska kyrkan skulle stå för arrangemanget och informationsmaterialet, och att jag som initiativtagande förälder skulle hjälpa till att sprida informationen om denna kyrkliga avslutning som erbjöds. Jag åkte ner till Kyrkans hus och hämtade lapparna som prästen skrivit ut. Dessa gick jag omkring med i hela byn, och varenda en av de företagare, banker och butiker som jag besökte tog villigt emot en lapp för att sätta upp så att deras kunder skulle se den. Jag är byns företagare och Svenska kyrkans representeranter evigt tacksam för deras oförbehållsamma stöd.

När de lokala tidningarna skrev om saken, uttalade sig rektorn så här: *"Jag förstår inte varför han gör så här. Kyrkoherden kunde ju valt en annan dag. Skolavslutningen har inget med kyrkan att göra."* Och trots att skolavslutningarna i kyrkan fungerat bra i alla år, säger rektorn så här:

"Bara de inte pratar om Gud och Jesus. Alla ska nämligen vara välkomna på lika villkor. På julavslutningen pratade prästen väl mycket om evangeliet. Det är dessutom några föräldrar som inte vill ha avslutning i kyrkan varje år. Vi får se om det blir julavslutning i kyrkan igen, men efter kyrkoherdens val att förlägga en avslutningsceremoni för eleverna i kyrkan, efter den riktiga avslutningen i skolan kan man ju börja ifrågasätta det."

Kyrkoherden, å andra sidan, säger:

"När föräldrar hörde av sig och ville ha en avslutning i kyrkan för sina barn beslutade jag att gå dem till mötes. Det är klart att skolan får ha sin egen avslutning. Nu får de som vill komma till kyrkan efter avslutningen på skolan och ta del av vårt firande. Det är ju fint att vi kan erbjuda barn och föräldrar både och. Jag vill inte bryta en månghundraårig tradition."

Det som slår mig när jag läser artikeln är rektorns oerhörda konfliktperspektiv. Hon skulle lika gärna ha kunnat fokusera på valfriheten, att skolan har sitt eget firande, och att de som så önskar nu får möjlighet att även fira sommarens intåg i kyrkan, som traditionen är. Dessutom är ilskan fullständigt oproportionerlig, då både föräldrar och kyrka visat sitt intresse för kyrklig skolavslutning öppet. Det här kom knappast som en överraskning för henne. Hon har valt åt barnen, lärarna och oss föräldrar, och bestämt att i år blir det ingen kyrka. Då får hon också räkna med att någon som tycker annorlunda tar saken i egna händer.

Jag anser att rektorns sätt att lägga sig i vad eleverna och deras föräldrar gör en halvtimme efter att skolans schema för dagen slutat är fullkomligt horribelt. Vi föräldrar är fullt kapabla att fatta egna beslut för våra familjer, och om vi beslutar oss för att gå till en kyrka som öppnat sina armar för oss, då är det något hon helt enkelt får acceptera och hålla tyst om. När avslutningsdagen väl kom var vi cirka 40 besökande i kyrkan, och gudstjänsten var helt perfekt utformad för barnen, med sång och några fina ord från prästen om växande hos barn och vuxna.

Jag vill avsluta med att citera min man, som ibland kan uttrycka sig kärnfullt: *"Up yours, PK-rektor! Mucka inte med min familj och mitt kulturarv!"*

Julias omvälvande tid i riksdagen:

Pressade KD-Hägglund i abortdebatt

Julia Kronlid är sverigedemokraten som efter valet i september med buller och bång hamnade i demokratins finrum. Kort efter att Julia blivit riksdagsledamot var det dags för nästa omvälvande händelse, nämligen den att bli mamma. Julia tog mammaledigt i ett halvår och fick därmed ta en paus från sin nya roll som riksdagsledamot.

JULIA FICK SÅLEDES UPPLEVA flera omvälvande händelser på kort tid. Så här säger hon om denna period i sitt liv.

– Det var otroligt omvälvande att livet först förändrades över en natt från att ha varit lokalt engagerad i Örebro, till den stora och ansvars-

ledamot. Den största frågan Julia väckt sedan mammaledigheten är abortfrågan, där hon tagit ställning för samvetsfrihet, reserverat sig mot att utöva påtryckningar på andra länders abortpolitik och ställt en interpellation till socialminister Göran Hägglund om foster som lever efter abort.

Frågan om samvetsfrihet väckte stor uppmärksamhet, speciellt efter att Julia fick en artikel publicerad på *Newsmill*. Många var det som undrade varför KD inte reserverade sig och varför de avstod från att rösta istället för att stödja reservationen från SD. Frågan om att exportera Sveriges abortpolitik blev uppmärksammat i *Aftonbladet*, där SD i kommentarerna fick stort stöd, detta för

– Abortdebatten i Sverige har allt för länge varit tyst. Det glädjer mig att frågan nu på flera olika sätt har blivit uppmärksam. Jag har fått många positiva kommentarer och E-post från personer som är otroligt tacksamma att någon vågar lyfta frågan om sänkt abortgräns och försvara det ofödda barnet i riksdagen. Det är många som är otroligt besvikna på KD och en del har sagt att de nu ska rösta på SD istället. Så viktig är denna fråga för en del väljare.

Pressade Hägglund hårt

Det kanske mest intressanta medialt i frågan är ändå artikeln i tidningen *Världen idag* som på ett mycket bra sätt speglade debatten mellan Hägglund och Kronlid. Så här står det i tidningen om debatten:

"Larmrapporterna om foster som lever efter aborter fick riksdagsledamoten Julia Kronlid (SD) att reagera. Varför sänks inte tidsgränsen för sena aborter, frågade hon socialminister Göran Hägglund, som svarade i en interpellationsdebatt på fredagen.

Julia Kronlid citerade flera av de uttalanden som gjorts i tidningar av barnmorskor och sjuksköterskor om foster som andas och rör på sig efter att de aborterats, och tog upp att en rundringning av tidningen *Dagen* visat att sådana händelser förekommer på nära hälften av Sveriges sjukhus.

Det råder inget tvivel om att Julia pressade partiledare Hägglund hårt under debatten, och med största sannolikhet tog hem en hel del sympatipoäng. Speciellt besvärande för Hägglund måste det ha varit när Julia påpekade att Hägglund själv en gång i tiden förespråkade en sänkt tidsgräns för aborter. Att aborterade foster rör sig och andas efter aborten måste vara en hemsk upplevelse för den personal som medverkar vid aborterna. Att det också upprör känslorna hos en stor del av allmänheten är självklart."

Svår fråga

Det framkommer också i tidningsartikeln att Hägglund 2006 förespråkade att gränsen för sena aborter behövde ses över. Enligt *Världen idag* sade Hägglund då att det inte var någon brådska med översynen och att det skulle få ta sin tid.

Nu har det dock gått fem år sedan Hägglund föreslog översynen, man kan undra om inte det är en ganska lång tid att fundera på. Att frågan är svår råder det dock inget tvivel om. Två principer står mot varandra, kvinnas vilja och möjligheter att ta hand om sitt barn, mot fostrets rätt till liv. En svårare och känsligare fråga är svår att finna. ■

Julia Kronlid talar om abort i Almedalen. Foto: Anna Wigenstorp

fulla uppgiften att bli riksdagsledamot och att en månad senare vara med om det än mer fantastiska miraklet att bli mamma till vår efterlängtrade lilla dotter Alice.

Det var en utmaning att försöka ställa om och sätta sig in i allt nytt som det innebar med att bli riksdagsledamot, menar Julia:

– Samtidigt var jag höggravid och tiden för förberedelse var knapp för allt vad det innebär att få barn. Men när Alice föddes var det verkligen bara hon, jag och pappa David första tiden. Allt som hänt runtomkring med riksdagen kändes långt borta och lite som i en dröm. Sakta men säkert kom verkligheten utanför familjen ifatt och jag började försöka hänga med lite i vad som hände i riksdagen.

För samvetsfrihet

Efter sin ledighet hamnade Julia rakt in i det krävande och ibland pressande arbetet som riksdags-

att SD vill respektera att alla länder inte tycker som Sverige i abortfrågan.

Interpellationsdebatten som handlade om de uppmärksammade fallen med foster som levte efter abort och att SD vill se en sänkning av dagens abortgräns väckte stort uppseende och gensvar från många olika håll.

Positiva kommentarer

– Jag tror det är första gången som socialminister Göran Hägglund och partiledare för Kristdemokraterna i en riksdagsdebatt får kritik för att ha en för liberal inställning i abortfrågan, kommenterar Julia Kronlid. Att få framföra kritik på ett område som har upprört mig i många år kändes naturligtvis som en fantastisk möjlighet.

Julia anser att det verkligen var på tiden för kritik och att frågan som sänkt abortgräns blir uppmärksammat:

Robert Stenkvist
Redaktionen

Hänt och timat i riksdagen:

Omständligt när regeringen förlorade om sjukförsäkringen

Riksdagen. Foto: Anکارا

Nu vidtar den stora sommarvilan. Ju närmare vi har kommit riksdagens avslutande för sommaren, desto mer har det verkat som om var och en är förberett sig för semester och/eller Almedalsresa (och faktum är att den här artikeln skrivs under en paus mellan två möten i Almedalen).

Det har dock inträffat en viktig och omtalad händelse under de sista månaderna före sommaruppehållet – regeringen besegrades angående sjukförsäkringen.

Strax före sommaruppehållet tog de rödgröna ett så kallat utskottsinitiativ till tre förändringar i sjukförsäkringen: att personer som saknar sjukpenninggrundande inkomst, och som uppnått maxgränsen för tidsbegränsad sjukersättning, ska få behålla sin tidigare ersättningsnivå, att reglerna för prövning av arbetsförmågan efter 180 dagars sjukskrivning ska ändras samt att utförsäkringarna skulle upphöra.

Snabbinkallat möte

Vi valde då att ansluta oss till de två första, men inte den sista, eftersom det skulle innebära en alltför stor risk för öknings av sjukskrivningarna. Det betyder att vi tillsammans med de rödgröna fick majoritet i kammaren för dessa två förändringar (Betänkande 2010/11:SfU11).

Då vidtar det politiska fliret. När det här kom upp i kammaren begärde borgerligheten återremiss till socialförsäkringsutskottet ”för ytterligare utredning”. Det fina med det är att återremiss kan man få igenom med bara en tredjedel av rösterna, vilket alltså borgerligheten klarar av. Tanken med detta var att den här ändringen inte skulle bli klar före sommaruppehållet, vilket i sin tur skulle göra att regeringen inte skulle behöva ta med det här beslutet i sin höstbudget. Kom ihåg att det här ägde rum sista veckan före sommaruppehållet.

Det här var ju naturligtvis inte något som den samlade oppositionen tänkte svälja. Efter omröstningen i kammaren blev det därför ett snabbinkallat möte mellan riksdagens

talman och partiernas gruppleddare och därefter snabbt samråd med ordföranden i socialförsäkringsutskottet.

Samma resultat

Efter lite förvirring blev sedan beslutet att socialförsäkringsutskottet skulle hålla ett extramöte på torsdagen efter avslutandet (Betänkande 2010/11:SfU12) och att hela riksdagen sedan skulle ha ett extrainkallat möte på fredagen. Väldigt omständligt, men så kan det gå när det politiska spelet går på högvarv.

Vad blev det för resultat efter det extra riksdagsmötet då? Jo, regeringen besegrades med 140-139. Samma resultat som det skulle ha blivit utan alla dessa extra turer (Riksdagens protokoll 2010/11:125).

Joakin Larsson

Redaktionen

SD fick igenom motion i Sigtuna

I Sigtuna norr om Stockholm har kommunfullmäktige bifallit en motion av Sverigedemokraternas Sören Sundh. Motionären hade föreslagit att kommunens flaggstänger skall prydas av svenska vimplar när inte flaggning sker.

Alla partier i Sigtuna kommunfullmäktige samtyckte till motionen, varför någon voting inte behövde genomföras.

Kommunfullmäktige har

i enlighet med motionen uppdragit åt kommunstyrelsen att genom lämplig förvaltning se till att motionens förslag blir verklighet. Idrottsklubb eller annan förening kan exempelvis tilldelas uppdraget att sköta om detta som kompensation till utdelat stöd.

Flaggningen har blivit en viktig symbolfråga eftersom EU-flaggan men även diverse andra flaggor från till exempel kommuner, kommundelar, bostadsföretag, bensin-

stationer, varuhus med mera är hissade kontinuerligt på vissa platser. Svenska flaggan har därmed i stort endast kommit att synas på officiella flaggdagar.

SD Sigtunas motion skulle, menar motionären Sundh, lämpligen kunna användas som förlaga till motioner i andra kommuner.

ROBERT STENKVIST ANALYSERAR

Har ett paradigmskifte skett i svensk politik?

Under politikerveckan i Visby kom en SD-medlem fram till Joakim Larsson och undertecknad med frågan om en vindkantring skett vad gäller den politiska korrektheten. Vi såg ju bland annat att *Axess* hade ett seminarium där mångkulturen som vision och ideologi sågades jäms med de berömda fotknölnarna.

Ett antal samhällsdebattörer och publicister har också gått ut i media med kritiska åsikter om de påbudna visionerna om mångkultur och en ohämmad immigrationspolitik. Frågan är dock berättigad, då vi sett dessa tendenser till kritik mot mångkulturen tidigare utan att det varit frågan om en verklig vindkantring i svensk politik.

Under 1990-talet var det tyst i media och bland politiker om den grundläggande samhällsomvandling som vårt land genomgår. Ingen debatt ägde rum varken i riksdagen eller i media om införandet av ett helt nytt slags samhälle, nämligen det mångkulturella. Knappt en enda kritisk artikel publicerades och våra betalda politiker var knäpptysta.

Av en händelse såg jag en tidig morgon i TV4 ett inslag där en moderat och en socialdemokrat satt bredvid varandra i morgonsoffan. Plötsligt tar moderaten upp frågan om immigrationen, varpå socialdemokraten med harm utbrister:

– Vi har ju kommit överrens om detta, vi skulle ju inte diskutera detta offentligt.

Efter millennieskiftet hände dock något, artiklar kritiska till det mångkulturella projektet och vår immigrationspolitik publicerades ibland. Bland de första att bryta den hotfulla tystnaden var journalisten Gunnar Sandelin. Därefter kom det en och annan kritisk artikel till den rådande paradigmen. När ett par kritiska artiklar publiceras någotsånär nära i tid var det många som trodde att ett paradigmskifte i debattklimatet var på väg. Alla sådana förhoppningar grusades tyvärr, då tystanden återigen lägrade sig över landet.

På sista tiden har vi återigen sett en uppluckring av samtals- och debattklimatet. En del kritiska artiklar har fått publicerats av sverigedemokrater i våra stora rikstidningar. Andra kritiker till den rådande mångkulturideologin, främst från konservativt håll, har fått artiklar publicerade. Även från liberalt håll har kritik till den rådande paradigmen kommit, exempelvis från debattörer som Paulina Neuding.

Under Politikerveckan i Visby tilläts flera debattörer från skilda ideologiska läger lufta kritiska åsikter om mångkulturen och den generösa immigrationspolitiken. Den avgörande frågan är om detta innebär ett verkligt paradigmskifte i vårt samhällsklimat och om den politiska korrektheten är knäckt, eller kommer den stora tystnaden återigen lägga sig över vårt land?

Det som talar för att det bara är en tillfällig uppluckring av debattklimatet är att detta har hänt förr under 2000-talet. En tillfällig diskussion om det mångkulturella samhället som samhällsvision och hur denna vision fungerar i verkligheten har kort efter en kritisk artikel tillåtits, och sedan har tystnaden återigen infunnit sig.

En annan sak som talar för att det är en tillfällig uppflymmande debatt är att mycket starka politiska och mediala krafter vill lägga locket på igen, och dessa krafter har ju lyckats förr.

Det som talar emot att det enbart är en tillfällig öppning i den fria samhällsdiskussionen är att SD nu sitter i riksdagen, det måste helt enkelt vara en avgörande skillnad. En annan faktor är att omvärldens och övriga Europas mer öppna ifrågasättande av den mångkulturella visionen börjar bli känd för allt fler människor i vårt land. En tredje faktor som påverkar utgången av denna fråga är Internets utveckling och utbredning.

Det blir allt svårare för ”gammelmmedia” att totalt styra debatten i vårt land. En fjärde faktor är att nu kritiserar hela tankesmedjan den rådande paradigmen, inte enbart enskilda journalister. Till sist så kan vi konstatera att en långsiktig tendens nog går mot en öppnare debatt och allt mer kritiska synpunkter.

Om den senaste tidens uppluckring i debattklimatet återigen visar sig vara en tillfällighet eller om ett verkligt genombrott skett i vårt debattklimat får framtiden utvisa. Det är ju många av oss som varit övertygade förr om att ett genombrott skett, enbart för att besviket konstatera att förhoppningarna återigen kommit på skam. Det vi kan konstatera att förutsättningarna denna gång är bättre än någonsin.

Politikerveckan i Almedalen

Det hela började med att Olof Palme, som då var utbildningsminister, tillsammans med Kristofer Wickman spontant talade i Almedalen, året var 1968 och det improviserade talet hölls på ett lastbilsflak.

SÅ SMÅNINGOM BÖRjade samtliga partier i skepnad av sina partiledare hålla tal i Visby under det som nu kallas politikerveckan i Visby. Efter en tillfällig nedgång efter mordet på Olof Palme är nu tillställningen större än någonsin.

Bästa seminarium: Axess

Årets politikerveckan spåddes av många bedömare bli något mindre än föregående års tillställning, detta på grund av att det är året efter ett riksdagsval. Dessa spådomar kom på skam då fler organisationer än någonsin deltog. Inga siffror på antalet besökare är presenterade, men de flesta bedömare anser att Almedalsveckan inte krympt sin kostym ur något perspektiv.

Den som besökte politikerveckan detta år fick se massvis med politiker och journalister stroa omkring i Visbys smala gränder. Antalet seminarier, föredrag och debatter var rekordstort. Kort uttryckt kan man använda den klassiska klyschan "alla var där".

Seminarierna och debatterna är många och av varierande kvalitet. Den politiskt intresserade kan avnjuta både det bästa och genomlida det sämsta i form av seminarier och föreläsningar. Det bästa seminariet denna vecka var utan tvekan Axess seminarium "Integrationspolitikens tillkortakommanden" med Paulina Neuding, Adam Cwejman och framförallt den fullständigt hämninglöse Tino Sanandaji.

Framförallt Sanandaji sågade under seminariet både integrationspolitiken och immigrationspolitiken jäms med fotknölnarna, detta på ett sätt som vi bara har sett från sverigedemokratiskt håll tidigare.

Flera representanter för SD deltog vid de många seminarierna och gjorde bra ifrån sig. De flitigast förekommande debatttagarna från SD var William Petzäll, Kent Eke-roth, Erik Almqvist, Gustav Kas-

med förra partiledaren (V, Fi) Gudrun Schyman.

Partiledartalen, som väl ändå får betraktas som huvudingredienser i den smakliga rätt som politikerveckan ändå är, var av varierande

som ett direkt svar på Reinfeldts rekordkorta tal. Sett från det egna partiets perspektiv så höll Juholt förmodligen det näst bästa talet denna sommar. Övriga partiledare låg kvalitetsmässigt någonstans emellan toppen, representerad av Åkesson och botten representerad av Reinfeldt.

Starkt jobbat, SDU!

Sverigedemokraterna under politikerveckan gjorde sig synliga och var, även om många inte vill erkänna det, veckans "snackis". Varhelst man med en örat lyssnade på samtalet som fördes av människorna denna vecka, så hördes ordet "Sverigedemokraterna".

Vårt parti var det som nämndes överlagst oftast och vi väckte uppmärksamhet. Vi hade många duktiga debattörer uppe i debatter och vi gjorde oss synliga på gator och torg. SDU syntes hela tiden i Visby med sina knallgula tröjor. Förmodligen så gjorde SDU med sin ständiga närvaro lika mycket för partiets uppmärksamhet som våra lite äldre debattörer. Sammantaget blev effekten av synlighet och närvaro mycket stor.

SDU bemannade också vårt tält hela tiden och tog otaliga diskussioner med diverse andra ungdomsförbund och de talrika och debattsugna ungdomarna från Svenska kyrkan. Sammantaget så utförde SDU ett omfattande och starkt arbete under politikerveckan och bidrog starkt till SD:s uppmärksamhet. ■

Från vänster Alexandra Brunell, Therese Borg, Hanna Wigh, Julia Kronlid och Carina Herrstedt för fram SD-Kvinnors politik i Visby. Foto: Henrik Gustafsson

Flitiga sverigedemokrater

Det finns självklart exempel på mindre bra seminarier också. Ullman PR höll ett seminarium om mediedrev, detta då Ullman själv varit utsatt för ett sådant drev en gång i tiden. Nu var *Expressens* chefredaktör Thomas Mattsson med på seminariet, dessutom var han tongivande under de diskussioner som förekom.

Slutsatsen som drogs av seminariedeltagarna var att kvällstidningarna uppträdde med etik och moral, medan morgontidningarna och SVT var bovarna i dramat. Det är ganska få utanför detta seminarium som håller med om denna verklig-hetsbeskrivning.

selstrand och Björn Söder. Sammanfattningsvis kan man säga att debattklimatet tenderar att bli lite "snällare" när de sker under politikerveckan i Visby.

Bra Jimmie, dålig Fredrik

Torgmötena var inte så dominanta under politikerveckan. Behovet av dessa är förmodligen begränsat när de politiska partierna har så många andra möjligheter att synas på. Ett parti utanför riksdagen som Fi måste dock fokusera på torgmöten under veckan. Det som frapperade mest var dock att SD-Kvinnor med sina representanter Therese Borg och Hanna Wigh drog en större publik under sina torgmöten än Fi

kvalitet och längd. Bästa tal höll faktiskt SD:s Jimmie Åkesson, detta även när man tar i beaktande att redaktionen självklart är partisk och försöker utgå från talen ur en objektiv partipolitisk synpunkt.

Jimmies tal var konkret och visade vägen för partiets kommande politik. Det var dessutom framfört med känsla och humor. Sämst tal, fortfarande sett ur det egna partiets perspektiv, var Fredrik Reinfeldts mycket korta och substanslösa tal. Reinfeldt hade dessutom en tendens att under talet vilja lämna jordens yta och röra sig upp i rymden för lite mer metafysiska betraktelser.

Socialdemokraternas Håkan Juholt höll ett långt tal, förmodligen

Robert Stenkvist
Redaktionen

SD-Kvinnor var i full gång

Therese Borg, Eskilstuna talade bland annat om genushysterin. Foto: Anna Wiggenstorp

Sverigedemokraternas kvinnoförbund (SD-Kvinnor) satsade stort på att föra fram sin politik under politikerveckan i Almedalen. Utöver att finnas på plats i Sverigedemokraternas tält en timma varje eftermiddag höll de flera torgmöten.

FÖRST UT VAR Therese Borg, som både på tisdagen och onsdagen höll tal om jämställdhet och de negativa effekterna av den rådande genushysterin. Bland annat framförde hon kritik mot att jämställdhetsarbetet, som borde ha lett till mindre begränsningar på grund av stereotypa könsroller samt lika villkor för kvinnor och män, istället lett till nya begränsningar.

Hon vände sig också mot att det idag finns en tendens att motverka diskriminering av kvinnor genom att istället diskriminera män.

Alexandras frågestunder

På onsdagseftermiddagen deltog Hanna Wigh och Therese Borg dessutom i ett torgmöte om kultur och jämställdhet som anordnades av

Chang Frick. Under torgmötet fick de framföra sin syn på jämställdhet och på vad som är viktigast inom jämställdhetsarbetet, samt på hur detta arbete behöver förbättras för att omfatta alla de invandrarkvinnor som idag lever under förtryck i Sverige på grund av den kvinno-syn som råder i deras hemländer.

Under torsdagens torgmöte höll Alexandra Brunell en frågestund med Therese Borg och Hanna Wigh och fick då svar på vad kvinnoförbundet har för syn på genusvetenskap, genuspedagogik, valfrihet inom barnomsorg, arbete för kvinnofrid samt svensk abortlagstiftning.

En liknande frågestund hölls under fredagens torgmöte, dock med förstärkning av riksdagsledamöterna Carina Herrstedt och Julia Kronlid som även de svarade på Alexandra Brunells frågor om kvinnoförbundets inställning i olika frågor.

Sänka tidsgränserna

Lördagen ägnades åt det som av SD-Kvinnor utsetts till veckans kampanjfråga, det vill säga abort-

lagstiftningen. Therese Borg och Julia Kronlid pratade om vikten av att föra in etiska aspekter i diskussionen om aborter, om att arbeta för ökat användande av preventivmedel och utökat stöd till de kvinnor som känner sig mer eller mindre tvingade att göra abort mot sin vilja, samt om vikten av att sänka tidsgränserna för såväl fri abort som sen abort.

De talade också om samvetsfrihet och om det felaktiga i att försöka tvinga på andra länder samma abortlagstiftning som finns i Sverige. I samband med torgmötet delades också kondomer ut till åhörarna.

På söndagen höll inte kvinnoförbundet några torgmöten. Istället fanns de på plats i Almedalen i en egen bod, där de delade ut flygblad och kondomer samt svarade på frågor. ■

Therese Borg
SD-Kvinnor

Ett av Jimmie Åkessons bästa tal:

SD har genomtänkta program inom alla områden!

För första gången fick Sverigedemokraterna en egen dag i den omtalade politikerveckan som går av stapeln varje sommar i Visby. För första gången höll Jimmie Åkesson ett partiledartal under politikerveckan. Partimedlemmar och sympatisörer intygar samfällt att de hörde historiens vingslag sakta slå söndagen den 10 juli när Åkesson höll ett av sina bästa tal någonsin.

VÄDRETS MAKTER VAR på Sverigedemokraternas sida inför Åkessons tal: strax före talet sprack en mulen himmel upp och solen visade sig för första gången under denna avslutningsdag på politikerveckan. Talarscenen var iordningställd och smyckad av uppspelade funktionärer, som denna gång inte lämnade något till slumpen.

SDU:s ordförande Gustav Kasselstrand hade värmt upp publiken med ett entusiasmerande tal innan partiordföranden höll sitt. När Åkesson väl äntrade scenen visste publiken att ett paradigmskifte skett i svensk politik.

Nonchalans av Reinfeldt

Åkesson började sitt tal med att påminna om alla de domedagspro-

Jimmie Åkesson höll ett tal som allmänt räknades som det främsta partiledartalet under Almedalsveckan. Jimmie uppehöll sig bland annat vid brottsligheten, Miljöpartiet och regeringen Reinfeldt. Foto: Richard Frantzén

fetior som det övriga politiska etablissemanget hotade väljarna med inför valet i höstas. Som vi alla vet så slog inte någon av dessa profetior in trots att SD verkligen tog sig in i riksdagen.

Inte ens hotet om att jultomten skulle lysa med sin frånvaro om SD inträdde i demokratins finrum slog in som Sveriges barn själva kunde konstatera i julas. Som Åkesson med vass humor poängterade så är ju SD för arbetskraftsinvandring med hög och unik specialkompetens, vilket skäggyrddade tomtar nog kan anses inneha...

En stor del av Åkessons tal handlade om det parlamentariska läget med SD som vägmästare. Reinfeldt har med nonchalans och översittarfasoner ignorerat att han faktiskt styr en minoritetsregering. Som Åkesson poängterade i sitt tal har inte Reinfeldt sträckt ut handen till något annat parti i riksdagen än Miljöpartiet, ett parti som med all logik står för en politik som ligger ljusår från den politik Moderaternas

väljare förväntar sig av sitt parti och regeringen.

Åkesson förklarade för Almedalspubliken med en pedagogik som även Reinfeldt skulle förstå, att det är oansvarigt mot både Sverige och dess medborgare att låta prestige och personlig motvilja styra regeringsutövandet. Att tjurigt vägra prata med en naturlig samarbetspartner som SD och hellre vända sig till det i många frågor världsfrånvända Miljöpartiet är att nonchalera sina egna väljare och Sveriges väl.

Utmanade MP

Åkesson illustrerade Reinfeldts räv-sax mycket tydligt i sitt tal när han påminde om de nonchalanta överord Reinfeldt fällt i valrörelsen, så här avslutade Åkesson analysen av hur Reinfeldts målat in sig i ett hörn.

– Låt mig skicka en hälsning till Fredrik Reinfeldt: Den som tycker om Sverige talar inte om vårt lands kultur och historia i termer av barbari! Den som tycker om Sverige samtalar, samarbetar och förankrar sin politik hos folkets företrädare i riksdagen. Den som tycker om Sverige respekterar och tar ansvar för Sverige!

Eftersom det parlamentariska läget ser ut som det gör så utmanade Åkesson Miljöpartiet i sitt tal. Han visade med all önskvärd tydlighet att MP i många frågor framstår som ett extremt vänsterparti med en naiv syn på både ekonomi och samhället i övrigt. Åkesson lovade med ett stort mått av emfas att SD inte tänker ge Gustav Fridolin och Åsa Romsson en millimeter gratis i svensk politik.

– Vi tänker utmana er på varje punkt och vi tänker tydligt visa för väljarna vilket Sverige vi riskerar att få med Miljöpartiet som stödparti åt Fredrik Reinfeldt.

Med dessa ord deklarerade Åkesson sin utmaning till både Reinfeldt och Miljöpartiet.

Exemplet Hjärdis

En annan framträdande fråga i talet

var kriminalpolitiken, som Åkesson utsåg till en av huvudfrågorna för SD i framtiden. En av de saker som är mest stötande är den straffrabatt som de brottslingar får som gör sig skyldiga till flera brott innan de grips och lagförs.

Jimmie lovade att SD skall föra en politik där allmänheten, tryggheten och brottsoffren sätts i centrum, inte brottslingarna. En mycket konkret bild som Jimmie målade upp var historien om Hjärdis och den frihet som Reinfeldt gjorde så stort nummer av i sitt tal.

Åkesson ställde den högst adekvata frågan till publiken vad har Hjärdis för nytta av friheten att resa runt i Europa utan pass, när otryggheten efter ett allvarligt brott som en kringresande liga gjort sig skyldig till gör att hon inte vågar gå ut på sin egen gård efter mörkrets inbrott? Åkessons tal var ett av de längsta i Almedalen detta år och kan ses som något av en programförklaring på grund av alla de punkter som berördes i talet. Skillnaden mot Reinfeldts mycket korta tal, som mest berörde yttre rymden och andra metafysiska betraktelser, var skriande.

Genomtänkt program

Åkesson berörde inte immigrationspolitiken så mycket i detta tal, vilket en del journalister på våra stora tidningar konstaterade med något som mest kan liknas vid besvikelse. Vår ståndpunkt i denna fråga torde vara allmänt känd redan och Åkessons tal signalerade en breddning av Sverigedemokraternas politik.

Den felaktiga stämpeln som en-frågeparti skall bort, och SD kommer i framtiden att framstå som ett parti med genomtänkta program inom alla politiska områden. ■

SDU:s William Hahne (till vänster) och Eric Myrin gör en insats för SD-Television. Foto: Richard Frantzén

Jimmie Åkesson i Visby domkyrka

Under Almedalsveckan och inför valet förra året hade Visby domkyrkoförsamlingprogram som var direkt riktade mot Sverigedemokraterna under rubriker som "mot främlingsfientlighet". Detta ensidiga partipolitiska ställningstagande strider med största sannolikhet mot den av riksdagens stiftade lagen om Svenska kyrkan, som säger att kyrkan skall fungera demokratiskt.

Upprepas sådana påhopp i framtiden finns det anledning att låta rättsvärdande tillsynsmyndighet såväl inom som utom kyrkan pröva saken. Sverigedemokrater demonstrerade 2010 med flygbladutdelning utanför kyrkan mot att den utnyttjades mot SD, vilket ledde till rop på polis. SD hade emellertid haft överläggningar med polisen innan, varvid man konstaterat att SD:s agerande var helt inom lagens och demokratins ramar. I år bjöds Jimmie Åkesson in

till ett så kallat Nikodemussamtal i Domkyrkan, vilket församlingen förklarade vara en "självklarhet". Prästen Mikael Mogren samt *Kyrkans Tidnings* journalist Barbro Matzols intervjuade. Det blev en värdig och stillsam föreställning. Åkessons förmåga till lågmäld och saklig kommunikation blev tydlig.

Några frågor gällde Sverigedemokraternas kyrkopolitiska arbete under namnet "Fädernas kyrka" - en beteckning som går tillbaka till en psalm från början av 1900-talet då den unglyrkliga rörelsen drev "kamp mot klasskampen" som Jimmie träffande förklarade.

Intervjuarna undrade varför många inom Sverigedemokraterna har mycket lågt förtroende för kyrkan. Jimmie förklarade sig ha ett högt förtroende för vissa aspekter av kyrkans arbete, framför allt det sociala, men menade att politisering, modernisering och anpassning inom Svenska kyrkan ibland går för långt.

En del frågor gick personligt nära Jimmie, som den om han hade en kristen tro och vad partiledarskapet gjort med honom som människa. Avslutningsvis fick Jimmie formulera tre ord inför framtiden. Det blev "trygghet, tradition, samhörighet." Till sist överlämnade domprost Mats Hermansson några gåvor till partiledaren, prisade hans personliga kvaliteter och förklarade att Jimmie inte var "huggen i betong".

Församlingen ville inte att intervjun spelades in. När samtalet var slut lämnade mer än hälften av de cirka 200 närvarande kyrkan. Många sverigedemokrater inklusive partiledaren stannade dock kvar och deltog i mässan. Att Jimmie i hela församlingens åsyn mottog nattvarden gjorde ett mycket starkt intryck. ■

Axel W. Karlsson

Robert Stenkvist

Redaktionen

Efter Mubaraks fall – ökad förföljelse mot kopterna

► Fem veckor efter Mubarak-regimens fall i Egypten sattes Ayman Anwar Mitris lägenhet i Qena i brand. När han kom för att undersöka vad som hade hänt fick han ett varmt mottagande av islamister med vildvuxna helskägg.

Mitri tillhör den kristna – koptiska – minoriteten i Egypten med dess 83 miljoner invånare. Islamisterna anklagade honom för att ha hyrt ut lägenheten – vilken då stod outhyrd – till lössläppta, muslimska kvinnor. I lägenheten blev Mitri brutalt misshandlad och fick bland annat sitt högra öra avhugget.

– När de slog mig sade de gång på gång, ”Vi kommer inte att lämna en enda kristen i fred i det här landet”, sade Ayman Anwar Mitri två månader efter den uppskakande händelsen som ägde rum i mars i år. Det pågår ett krig mot kopterna här.

Angriparna, som aldrig greps efter illdådet, tillhör den salafitiska (wahhabitiska) varianten av islam. Innan Hosni Mubaraks sorti som Egyptens diktator höll salafiterna/wahhabiterna i landet en tämligen låg profil och inskränkte sig mest till religiös undervisning och predikande. Sedan dess har de gett sig in i politiken i syfte att påverka den egyptiska regeringen.

Salafitiska mobbar har också blockerat vägar, bränt ner kyrkor och dödat enskilda kopter.

Ett koptiskt kors. Foto: Arkiv

Ett exempel på slafiterna nya aktivism är motståndet mot en nyutnämnd kristen guvernör i regionen Qena i anslutning till övre Nilen med tre miljoner invånare. De militanta islamisterna kräver i form av våldsamma massprotester en ny, muslimsk guvernör.

Händelserna i Qena och på andra platser aktualiserar frågan hur det nya Egypten efter Mubarak kommer att se ut. Jag framhöll i en artikel om det nya Egypten i *SD-Kuriren* nummer 90 (mars) i år, att det nu åligger egyptierna att fylla det maktvakuum som uppstod efter Mubarak med ett demokratiskt innehåll. Demokrati är betydligt mer än att gå ut på gatorna och skrika ut sitt missnöje med den bestående ordningen.

Huruvida det egyptiska folket kommer att lyckas med den uppgiften är fortfarande i hög grad osäkert. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Saudiarabisk religionspolitik:

Sprida wahhabismen genom moskébyggen

I slutet av maj stod den nya moskén på Hisingen i Göteborg klar. Projektet godkändes 2007, och det första spadtaget togs i april 2010. Bara ett år tog det alltså att genomföra projektet. Moskén, som kostat 70 miljoner kronor att förverkliga, har helt och hållet bekostats av Saudiarabien, världens kanske hårdaste muslimska diktatur.

SAUDIARABIEN HAR VIA myndigheter och vänligt inställda affärsmän satt i system att finansiera moskéer och andra projekt – skolor, islamiska kulturcentra etcetera – runt om i världen. Enligt ett uttalande i *Göteborgs-Tidningen* (GT) av den saudiske finansministern Abu Rachman al Seid, som fanns på plats när Göteborgs-moskén invigdes, har hans regering skänkt helgedomen till Göteborgs muslimer av ren godhet.

I det nominellt kristna Sverige finns religionsfriheten inskrivet i grundlagen. Så är icke fallet i Saudiarabien. Här straffas apostasi (övergång till annan religion än islam) med döden. När finansministern av GT får frågan om kristna tillåts bygga kyrkor i hans hemland blir det undvikande svaret:

– Alla minoriteter får dyrka sin gud.

Wahhabismen/salafismen

Konungariket Saudiarabien är sedan 1932 en enhetlig stat som med hård hand styrs av huset Saud. Inom landets gränser finns två för islam heliga platser: stenen Kaba i Mekka, dit årligen miljontals muslimska pilgrimer vallfärdar varje år för att symboliskt kasta sten på Satan, samt profeten Muhammeds grav i Medina, där folket först tog emot profetens budskap.

Saudiarabien, som har en befolkning runt 24 miljoner människor, är ett sunnimuslimskt land där den enda accepterade trosvarianten är wahhabismen eller salafismen. Medlemmarna i huset Saud etablerade sig på den arabiska halvön, som dittills enbart befolkats av nomadiserande be-duinstammar, på 1700-talet.

Redan 1744 accepterade man den så kallade wahhabitiska reformrörelsen, en strikt fundamentalistisk inriktning

inom sunni. Wahhabismen hade grundats samma århundrade av Muhammad ibn Abd al Wahhab (1703-92) vilken bedrivit studier huvudsakligen i Damaskus. Det uppstod ett särskilt band mellan wahhabismen och huset Saud då det senares ledare, Muhammad ibn Saud, ingick äktenskap med en dotter till al Wahhab. Denne såg som

genomfördes av flygbesättningar vilka till övervägande del kom från Saudiarabien, befann sig redan al-Qaida och det senare landet i krig.

Statschef i dagens Saudiarabien är kung Abdullah bin Abdul Aziz.

Moskén i Sarajevo

Det är definitivt inte ”ren godhet” som får sauderna att sponsra mos-

rejält med pengar på utbildning i Sverige. Ett bland flera exempel är Al-Salamskolan i Örebro med medel från Al-Risalah skandinaviska stiftelse.

Bryr sig inte

Det kanske mest intresseväckande med Kaliber-texten är uppgifterna om att Saudiarabien även står för den gigantiska moské, som skall byggas på en tomt i Rinkeby i västra Storstockholm och som fick klartecken från samtliga etablerade politiska partier i slutet av april 2010. Byggstart blir 2013. Denna moské beräknas kosta 120 miljoner kronor och bli Sveriges största.

Den som rott den saudiska finansieringen av Rinkeby-projektet i hamn är, om vi får tro Kaliber, Said Nuurtal som är imam (präst) i Hörtorgsmoskén i Stockholm. Nuurtal tror inte att sponsorerna kommer att lägga sig i verksamheten: ”Men till viss del tycker han att det är okej om de vill kontrollera moskén. – De har rätt, inte att diktera vad vi gör, men jag tror de vill se hur vi använder deras pengar.”

Politiker från de etablerade partierna bryr sig inte om att utländska intressen missbrukar religionsfriheten för utkolportering av extremläror som är rakt motsatta de svenska intressena. När SD:s Kent Ekeröth krävde i riksdagen i februari att Saudiarabiens finansiering av skolor

Den nybyggda moskén på Hisingen i Göteborg ingår som ett led i den saudiarabiska wahhabismens europeiska propagandamaskineri. Foto: SD

sin uppgift att utrota all slapphet och alla kompromisser inom islam och tog även skarpt avstånd från shiamuslimerna, som han menade upphöjde vissa centrala gestalter inom islam till gudar.

Fortfarande stadgas i Saudiarabien dödsstraff för exempelvis mord, äktenskapsbrott, apostasi, rån och terrorism. Avrättningarna exekveras vanligen offentligt med svärd men även stening kan förekomma.

I krig med al-Qaida

1938 upptäcktes olja i Saudiarabien, ”det svarta guldet” vilket är grunden för landets nuvarande välstånd och politiska maktställning. Landet har den 26:e största bruttonationalprodukten (BNP) i världen och en per capita-inkomst om 20 700 US dollar. Realpolitiskt går landet en svår balansgång mellan arabvärlden och väst.

I samband med Kriget i Persiska viken 1991 (som utkämpades mellan Irak och de allierade västmakterna ledda av USA) upplät sauderna mark för de allierades stridsflyg och andra militärinstallationer, något som framkallade vrede hos militanta islamister vilka senare under saudiern Usama bin Ladins ledning bildade terrornätverket al-Qaida. När angreppen mot World Trade Center i New York och andra mål

kéer, skolor och institutioner utomlands. Enligt en text på nätet av radioinslaget *Kalibers* medarbetare Johanna Sjövall och Karwan Tahir 19/1 2006 förhåller det sig sålunda:

”En sträng tolkning av islam köper sig makt och inflytande i Sverige. Det handlar om wahhabismen (sic), med starka saudiska intressen. Men pengarna ges inte kravlöst utan i utbyte mot maktpositioner och med en vilja att sprida den stränga saudiska tolkningen av islam – wahhabismen eller salafi. Vi har fått reda på att nästan alla församlingar i Sverige varit i kontakt med rika saudiska finansmän, och vi kan också visa att deras gåvor ofta inte bjuds villkorslöst.”

Det kan nämnas att Saudiarabien även sponsrat den stora moskén i Sarajevo i Bosnien, den största moskén på Balkan. Till skillnad från traditionella helgedomar i Bosnien är denna bygd i arabisk stil, och enligt den bosniska arkitekten Kemal Sukic – som *Kaliber* talat med – ville saudiaraberna bestämma allting i samband med bygget. Det var inte frågan om att detta skulle anpassas till lokala förhållanden.

– Min uppfattning är att Saudiarabien ville sprida wahhabismen här i Bosnien, citeras Sukic i *Kaliber*-texten.

Kaliberförfattarna tar även upp det faktum att rika saudier satsar

En imam förrättar bön i Mekka. Foto: Ali Mansuri

och moskéer i Sverige skulle stoppas, avvisades kravet bryskt av statsrådet Stefan Attefall (KD) med hänvisning till just religionsfriheten. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Nye SDU-ordföranden Gustav Kasselstrand:

– SDU mest djurvänliga ungdomsförbundet

– **Förbundet är inne i en väldigt expansiv fas just nu, säger Gustav Kasselstrand om SDU:s verksamhet. Gustav är sedan februari i år ordförande i Sverigedemokratisk Ungdom (SDU) och ser ljust på framtiden för SD-ungdomarna.**

DET KÄNNS SOM OM förbundet växt till sig under senare tid, säger Gustav. Tidigare har många SDU:are direkt sugits upp i moderpartiet när de börjat visa framfötterna, men nu tenderar de att fortsätta i SDU i stället.

Han får medhåll av Charlott Qvick, en ledamot i förbundsstyrelsen, som sitter vid samma bord som Gustav och jag på balkongen till riksdagsbyggnadens innergård där intervjun genomförs.

Gustav Kasselstrand är nybliven SDU-ordförande och politisk sekreterare i riksdagen. Han är utan tvivel en av partiets främsta "påläggskalvar". Foto: Richard Frantzén

Enligt Gustav började denna positiva utveckling i samband med valrörelsen 2010. Han ser det som en utmaning att ta förbundet ännu en nivå högre. Inte minst glädjande är att de sju förbundsdistrikten – Syd, Väst, Östergötland, Örebro, Södermanland, Bergslagen och Stockholm - blir alltmer självständiga.

Efterträdde Petzäll

Gustav Kasselstrand efterträdde riksdagsman William Petzäll, Borås som SDU-bas sedan denne, i samband med sin uppmärksammade time-out i vintras, av sagt sig ordförandeskapet. Gustav hade då endast varit vice ordförande några månader sedan SDU-kongressen den 20 november 2010.

Sedan tillträdet som ordförande har Gustav varit med om att organisera två SDU-demonstrationer: först en i Göteborg mot svenskfientligheten, sedan en i Uppsala mot det tilltagande vänsterväldet. Bakgrunden till den senare manifestationen var, att två SDU:are blivit misshandlade av vänsteraktivister i samband med flygbladsutdelning i Uppsala.

– Vi lyckades mobilisera 150 man på två veckor, berättar Gustav. När jag tillträdde sa jag att jag ville se ökad aktivitet på gator och torg, och så har verkligen blivit fallet.

Båda SDU-demonstrationerna, då gultröjade SD-ungdomar med gula flaggor skred gatorna fram, rönt rejäl uppmärksamhet i medierna. Och naturligtvis kunde den intoleranta vänstern inte avhålla sig från att störa manifestationerna

med ägg- och tomatkastning, ovänsen, aggressiva hatramsor etcetera. Något som i sin tur bara ökade uppmärksamheten.

Slagsida åt vänster

En icke obetydlig anledning till SDU:s senaste framgångar med ett ständigt växande medlemstal – vid senaste årsskiftet uppgick antalet medlemmar till 2200 – är just den dåliga behandlingen och den intolerans som kommer förbundet till del. Ett tydligt exempel härpå är att när SDU ansökte om inträde i LSU, Landsorganisationen för Sveriges Ungdomsorganisationer, blev det nobben.

LSU:s ordförande Seher Yilmaz, medlem i Grön Ungdom samt med i det beryktade Sveriges Unga Muslimers (SUM) Facebook-grupp,

engagerade jag mig i 2006 års valrörelse, berättar Gustav. Som året därpå gick med i SDU.

Fyra år senare är han alltså, som nybliven stockholmsbo, ordförande i Sveriges mest spännande ungdomsförbund. Något han betecknar som "litet extremt" är det faktum, att det för närvarande saknas vice ordförande i förbundet eftersom han själv hamnade på den posten när han avläste William Petzäll för några månader sedan.

– Jag måste dock berömma hela förbundsstyrelsen och inte minst förbundssekreteraren Pavel Gamov, som trots att han är landstingsråd i Uppsala län drar ett tungt lass.

Mycket av organiserandet på förbundsstyrelsen handlade om att förbereda inför politikerveckan i Almedalen 3 – 10 juli. Och visst syntes SDU en hel del i Almedalen, bland annat genom att vara representerade vid flera seminarier. Han höll också, vid sidan av Jimmie Åkesson, ett berramat tal på SD/SDU:s "egna dag" den 10 juli.

Förbud mot minknäring

Efter Almedalen följer en ny demonstration, denna gång mot den pågående islamiseringen, i Norrköping i slutet av augusti.

– Just nu håller vi också på att utforma en sakpolitisk plattform omfattande ett tiotal avsnitt om allt från kulturpolitik till boende- och sjukvårdspolitik med mera. Det kommer att presenteras vid förbunds-kongressen i höst som kommer att bli smått historisk – vi kommer att lägga fram en helt egen politik och visar därmed, att vi inte är moderpartiets förlängda arm.

När jag frågar Gustav om han kan bjuda på ett litet smakprov på denna från SD självständiga politik verkar han först tveka litet, men efter att ha kommunicerat med Charlott Qvick omtalar han följande:

– Vi kommer sannolikt att föreslå ett förbud mot minknäring och mot import av minkpälisar. Därmed profilerar vi oss som det mest djurvänliga av samtliga politiska ungdomsförbund.

Andra framtidsplaner inkluderar ansökan om medlemskap i Ungdomsstyrelsen samt bildandet av ett nytt förbundsdistrikt – Västernorrland.

Ideellt arbete

Gustav berättar vidare att arbetet som SDU-ordförande är helt ideellt. För att försörja sig är han verksam som politisk sekreterare i riksdagens skatte-, arbetsmarknads- och finansutskott med den viktiga uppgiften att medverka till utformandet av SD:s ekonomiska politik. De ledamöter han därvid samarbetar med är David Lång, Sven-Olof Sällström och Johnny Skalin.

Utöver detta kan nämnas att Gustav Kasselstrand är engagerad i frågor som rör svenskfientlighet, arbetsmarknadsfrågor för ungdomar samt EU- och EMU-frågor. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

STELLAN BOJERUD KOMMENTERAR

Kärringen mot strömmen

1999 LÄMNADE JAG Kungliga Svea Livgarde för att bli chef för Krigshistoriska avdelningen vid Försvarshögskolan i Stockholm. I detta arbete låg bland annat att medverka i Försvarsmaktens program mot nazism, rasism och främlingsfientlighet. Ansvarig för projektet var den hårdföre kommendören Göran Frisk, och hans mycket effektiva kursledare var kaptenen Erik Wrangel, som jag lärde mig mycket värdefullt av.

Kommendörkapten Ulf Eklind föreläste om nazistisk ideologi, jag själv om nazismen i Sverige 1924-45, Anna-Lena Lodenius om nazirörelser efter 1945 och Vit makt-rörelser, stockholmspolisen Claes Cassel om högerextremistisk våld, överstelöjtnant Jörgen Elfving (MUST) om extremister inom försvaret samt Alexandra Pascalidou om hur man som invandrare kan uppfatta Sverige. Vi genomförde flera föreläsningsserier per år och

höjda räntor, vräkning av bostadsrättsägare etcetera om partiet blev invalt. Allt detta kom av sig. SD gled lugnt in i riksdagens parlamentariska process.

Allt fler politiker och politiskt intresserade har insett hur Sverigedemokraterna missbedömdes. Så har även då fåtaliga självständigt tänkande journalister gjort. Men många håller halsstarrigt fast vid en uppfattning om SD som milt sagt är nattständer.

"När SD stod på tröskeln till riksdagen förutspåddes politiskt kaos, devaluering av valutan, till chocknivå höjda räntor, vräkning av bostadsrättsägare etcetera om partiet blev invalt."

Försvarshögskolans vapen.

blev ett väl sammansvetsat team. Vi trivdes ihop och hade roligt runt kaffebordet under rasterna.

Som lärobok användes den av Rikspolisstyrelsen utgivna handboken "Nazist, rasist eller bara patriot?". Där beskrevs bland annat hur yngre aktivister lämnade SD för att partiet var parlamentariskt och för "mesigt" (sidorna 24-25) samt att SD är parlamentariskt och demokratiskt. Författare var Anna-Lena Lodenius och Per Wikström. Vi betraktade SD som helt oförargligt och funderade främst kring en liten Vit makt-kärna på högst 50 personer och cirka 300 mer eller mindre engagerade supporters i ytterkanten. Under alla föreläsningar nämndes aldrig Sverigedemokraterna vid ett enda tillfälle!

Sedan blev det liv i luckan. När SD stod på tröskeln till riksdagen förutspåddes politiskt kaos, devaluering av valutan, till chocknivå

SD-hatarnas vänner har en samlade kultfigur. En drottning. Det är Anna-Lena Lodenius, som till skillnad från samsade människor inte uppfattar SD som alltmer normaliserat, utan utmålar partiet som alltmer hotfullt och farligt. Hon går likt kärringen mot strömmen då det gäller att diabolisera SD.

Varför? Tänk på sången "Mördar-Anders": "Där står bödeln med sin huva så röd. Med sitt svärd och huva röd, han skall bli min bråda död, för det är hans levebröd, tamefan!"

Anna-Lena Lodenius är för sin försörjning beroende av att det finns ett farligt och "nazistiskt" SD att varna för genom inkomstbringande föreläsningsturnéer och kurser i hur SD motarbetas på mest effektiva sätt. Lodenius har satt sig före att vara förmyndare för de hundratusentals medborgare som röstar på SD, eftersom de utnyttjar demokratin i ett odemokratiskt syfte, det vill säga har en annan uppfattning än den fru Lodenius för tillfället själv sympatiserar med.

Det sunda svenska folket kommer att förmå Anna-Lena Lodenius att byta affärsidé, för marknaden att sälja kaffekoppar för vänsterhänta är inte längre vad den aldrig har varit. ■

S. Bojerud

På Visingsö kryllar den svenska historien

Enligt sagan kom Visingsö till när jätten Vist slängde en grästorva ut i sjön Vättern för hans gumma att kliva på. När detta skall ha inträffat vet jag inte. Däremot ger de historiska källorna belägg för att Visingsö stod i centrum för den svenska kungamakten från början av 1100-talet.

Av den gamla kungaborgen Näs på Visingsös sydspets återstår i dag bara ruiner. Borgen/slottet var betydligt större än vad nuvarande, synliga ruiner ger belägg för – arkeologiska undersökningar visar att anläggningen sträckt sig cirka 50 meter ut i vad som i dag är vatten. Troligen påbörjades bygget av konung Inge den yngre, som regerade omkring 1125.

Visingsö var under merparten av 1100- och 1200-talen huvudfäste för den svenska kungamakten. De olika kungarna vistades ofta och gärna på ön, som var belägen mitt i det dåtida Sveariket. Näs omtalas i den isländska berättelsen Rimbe-gla som ett starkt och rikt fäste. Det fanns goda båtförbindelser från exempelvis Hjo i Västergötland och Alvastra klosterns hamn Hästholmen i Östergötland. På vintrarna var det mer bekymmersamt när isen varken bar eller brast.

Magnus Ladulås

Fyra konungar dog på Visingsö: Karl Sverkersson, som mördades av sin efterträdare Knut Eriksson 1167; Erik Knutsson, vilken avled i "hetsig feber" 1216; Johan Sverkersson, som dukade under för sotdöden 1222; samt den mest kände av alla Visingsö-boende kungar, Magnus Ladulås, som dog i sjukdom 50 år gammal 1290. Även den mäktige jarlen Birger Brosa dog på ön år 1202.

Magnus Birgersson, som var son till Birger jarl, var kung 1275-90 och har främst blivit ihågkommen för två saker: han förbjöd stormännen att våldgästa bönderna under sina resor och han lade grunden för

adelsväsendet genom Alsnö stadga 1280. Genom våldgästningsförbudet sattes "lås för bondens lada", och det antas ibland att det är därför han fått tillnamnet Ladulås.

En annan teori gör gällande att han skulle ha haft Ladislaus som mellannamn. Sentida gravöppningar har visat att konung Magnus var ovanligt lång för sin tid – 183 centimeter – och att han var svårt sjuk i hjärt- och lungbesvär.

Per Brahe den yngre

Med Magnus Ladulås frånfälle var Visingsö centrala betydelse för svensk kungamakt till ända. Birger Magnusson, ordentligt i blåsväder sedan han avdagatagit sina bröder vid det så kallade Nyköpings gästtabud 1318, pantsatte hos danske kungen Erik Menved inte bara Visingsö och Näs utan också hela Småland i syfte att förstärka sitt ryteri med 600 man.

Senare under året fick Kalmarfogden Karl Elinesson order av rikshövitsmannen Mats Kettimundsson att ta tillbaka Näs borg från danskarna. Karl lyckades återta kontrollen över Visingsö, men borgen/slottet brändes ner i grund.

Det skulle dröja flera hundra år innan Visingsö åter i någon mån skulle hamna i händelsernas centrum. 1561 blev nämligen Per Brahe den äldre utnämnd till greve av konung Erik XIV och fick som förläning grevskapet Visingsborg med Visingsö i centrum. Den historiska centralgestalten när det gäller Visingsborg är emellertid Per Brahe den yngre (1602-80), son till Abraham Pedersson Brahe och sonson till den förste Per Brahe.

Det var Per Brahe den yngre som anlade staden Gränna varifrån dagens Visingsö-färja Ebba Brahe utgår och det var han som uppförde slottet Brahehus, vars ruin är ett känt landmärke för alla som trafikerar E4:an förbi Gränna.

Ruinerna av det en gång så praktfulla Visingsborgs slott. Slottet brändes troligen ner av ryska krigsfångar. Foto: Tommy Hansson

"I grevens tid"

Den yngre Per Brahe blev kammarherre hos konung Gustaf II Adolf och deltog i dennes fälttåg på kontinenten i samband med Trettioåriga kriget. 1633 ärvde han grevskapet Visingsborg med dess 747 mantal av sin farbror Magnus.

Därefter var han under några år diplomatiskt verksam i Tyskland/Preussen, men förpassades 1637 som generalguvernör till östra riksdelen Finland sedan det skurit sig i umgänget mellan Brahe och rikskanslern Axel Oxenstierna. Per Brahe den yngre skulle komma att göra stor lycka i Finland och tillskrivs citatet: "Jag var med landet och landet med mig väl tillfreds." Han innehade även 1640-80 som riksdrots rikets högsta ämbete.

Brahes tid i Finland blev något av en guldålder för de finska undersåtarna, och hans guvernörstid har kallats "i grevens (goda) tid". Uttrycket "i grevens tid", det vill säga när någon anländer precis på gränsen till det försenade, lär dock ha ett annat ursprung. I alla fall om man får tro Visingsö-guiden Inga, som stod för en spränglärdd föreläsning av den 1636 uppförda Brahekyrkan på ön under mitt besök i början av juli.

– Det var en bonde som blivit försenad till söndagens högmässa i kyrkan på grund av kalvning. När göromålet var klart ilade han i sporrsträck till kyrkan och hann precis fram så att han kunde gå efter greve Per in i kyrkan. Någon bland kyrkobesökarna ropade: "Nu kom du allt i grevens tid."

Ryska krigsfångar

Visingsborgs slott, vars ruin ligger mitt emot Gränna, började byggas redan då Per Brahe den äldre mottog sin förläning 1561, men det stod klart först 1662. Här hade slottsherren en liten armé om ett par hundra man förlagd för alla eventualiteters skull.

Efter Per Brahe den yngres död 1680 drogs Visingsborgs grevskap in till kronan under Carl XI:s brutalt hårdhänta reduktion. Det praktfulla slottet brann ner natten mellan den 22 och 23 december 1718, och ryska krigsfångar som var förlagda på slottet – det var i Stora nordiska krigets slutskede – har blivit anklagade för att ha tuttat på.

Om Per Brahe den yngre kan slutligen sägas, att han till allt annat också var en framstående industrilist med sin tids mått mätt. Bland annat anlade han småindustrier i Röttle söder om Gränna med bland annat vapenfaktori och pappersbruk. På Visingsö inrättade han en tryckpress.

En företagsam person var även Pers sex år äldre kusin Ebba Brahe (1596-1674), som var Gustaf II Adolfs ungdomskärlek. När Gustaf Adolf blev kronprins förbjöds han av sin elaka mor, änkedrottning Kristina, att gifta sig med Ebba som i stället 1618 ingick äktenskap med Jacob De la Gardie och fick 14 barn med denne (sju dog i späid ålder).

Den i sin ungdom sköna Ebba utvecklade efter makens död en rastlös aktivitet som brukspatron och entreprenör.

Tempelgården

En av det moderna Visingsös märkligare attraktioner är den så kallade Tempelgården (Konstnärskolonin). Byggnaden uppfördes ursprung-

ligen som konsthall vid den stora Världskongressen för fred, som 1913 arrangerades i Visingsös hamnområde på initiativ av amerikanskan Kathrine Tingley, vilken 1929 för övrigt dog på ön.

Sedan teosoferna lämnat Visingsö stöd templet tomt till 1957, då det inköptes av konstnären Olle Krantz. Denne monterade ned byggnaden för att återuppbygga den på den plats där den står i dag och använda den som den var tänkt från början: för konstutställningar. I dag hänger i det säregna templet en permanent utställning med Krantz egna verk.

Numera (Krantz dog 1999) är platsen öppen för privat stugboende, konferenser, bröllop, föreningsarrangemang och så vidare. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Den märkliga Tempelgården med dess konstsamling. Foto: Tommy Hansson

Kulturfestival 12-14 augusti kulturföreningen Gimle!

Kulturföreningen Gimle är en kulturkonserverativ, partipolitiskt och religiöst obunden förening som vill bevara, levandegöra och stärka den svenska och nordiska kulturen och identiteten.

Föreningen anordnar evenemang, föreläsningar och firande av nationella högtider. Medlemskapet är helt gratis.

Kulturfestival 12-14 augusti

Missa inte heller vår kulturfestival den 12-14 augusti i norra Småland. Det kommer erbjudas aktiviteter, uppträdanden, god mat, sång och lekar.

Nu satsar vi mot att bli
minst 1000 medlemmar!
Bli medlem gratis på vår
hemsida: www.gimle.cc

Barockt

Jens Leandersson
kommenterar uttalanden

”Sett till antalet brott, i samtliga kategorier, som begicks under mätperioden stod utrikes födda och barn till utrikes födda för sammanlagt 40 procent, enligt Brå. Kunskapsläget är därmed tämligen gott. Det svåra är för politikerna att veta hur man ska agera utifrån kunskapen. [...] En första tanke kan, för att nu bara ta något ur luften, vara att utvisa alla kriminella invandrare.”

(Per Gudmundsson, ledarskribent i SvD 110625)

Till skillnad från hysteriska vänsterflummare på olika tidningars kulturredaktioner som skrikit i falssett och utnämnt Gudmundsson till idiot och nazist så menar jag att Per Gudmundsson träffar huvudet på spiken. Sunt förnuft är underskattat inom politiken eftersom den är en bristvara både inom politiken som på tidsningsredaktionerna...

*

”Om man som utlänning kommer till Danmark med avsikten att stanna här, så utgår jag ifrån att man vill bli dansk. [...] jag syftar på är en assimilering som präglas av den frihet som är grunden i det danska samhället. En assimilering som inte är inskränkande eller begränsande, men där man sluter upp bakom vissa grundläggande värderingar om jämlikhet, yttrandefrihet, synen på kvinnor med mera.”

(Danmarks integrationsminister Søren Pind i Sydsvenskan 110629)

De övriga riksdagspartierna rasar mot Danmark och deras invandrings- och integrationspolitik.

Kan det vara så att de inser att Sverige är ett extremt och att Sverigedemokraternas politik är det normala? Värst är läget för de borgerliga vars systerparti, Venstre, Søren Pind representerar.

LSU – Sveriges ungdomsorganisationer avslår Sverigedemokratisk Ungdoms ansökan med motiveringen att de arbetar för att förbättra ungas och ungdomsorganisationers villkor i Sverige och världen och att de utgår ifrån att mänskliga rättigheter är universella, de gäller alla, alltid, överallt – utan undantag.

(Seher Yilmaz ordförande LSU på SvD debatt 110628)

Gustav Kasselstrand, SDU ordförande pulveriserar Yilmaz dagen efter SvD debatt:

”Hur kan LSU, som säger sig värna demokratin, neka oss medlemskap samtidigt som man välkomnar organisationer som har en viss trosbekännelse eller etnicitet som krav för medlemskap. Till skillnad från dessa har SDU en öppen medlemsantagning.”

SDU-LSU 1-0, och rött kort till Seher Yilmaz!

*

För att uppnå jämställdhet behöver samhället bryta föreställningarna om vad som är manligt och kvinnligt, tycker Miljöpartiet som vill åtgärda det genom att placera så kallade genuspedagoger på samtliga förskolor i Stockholm.

(Per Bolund (MP), oppositionsborgarråd Stockholms stad)

Vansinnet tycks inte veta några gränser. Av alla problem i svenska förskolor och skolor så menar Miljöpartiet att genuspedagoger är lösningen. Kanske vi kan få genusbrandmän i framtiden med som bryta föreställningen om bränder är manliga eller kvinnliga?

Jens Leandersson

Stor uppmärksamhet för SD Södertäljes tidningssatsning

SÖDERTÄLJE BLEV framgångsrikaste SD-kommun i Stockholms län med 7,3 procent av rösterna i kommunvalet och fem ordinarie mandat i fullmäktige. Efter valet tilldelades SD platser i kommunstyrelsen, alla större nämnder samt tingsrätten. Framgångarna har lett till att SD Södertälje investerat i en egen kvartalstidning med namnet *Kvartalsrapporten*.

– På så sätt hoppas vi nå ut till väljarna med Sverigedemokraternas politiska budskap oavsett vad lokalpressen skriver eller inte skriver, säger partiorganisatören tillika layoutansvarige Christofer Johnson.

Kvartalsrapporten kom ut med sitt första nummer i början av juni och omfattade tolv sidor. Upplagan var hela 48 000 eftersom tidningen även utdelades i grannkommuner-

na Nykvarn och Gnesta, den senare orten belägen i Södermanlands län, som ingår i samma regionala SD-förening som Södertälje.

Uppmärksamheten lät inte vänta på sig. Vänstertidningen *ETC Stockholm* skrev en text med rubriken ”Massutskick av SD-tidning” som visserligen var klart negativt färgad, men ändå sakligt i stort sett korrekt. Innehållet i *ETC*-artikeln refererades sedan på flera andra nätsajter. Gnestabon Catherine Brix blev för sin del så irriterad över *SD*-tidningen att hon lämnade in en anmälan till Justitiekanslern (JK) avseende ”hets mot folkgrupp” samt att Posten delat ut tidningen, något som ledde till nya skrivelser. Det behöver knappast sägas att JK friade tidningen.

I tidningens premiärnummer förekommer, förutom lokalt material,

En nöjd läsare tillgodogör sig innehållet i premiärnumret av *Kvartalsrapporten*. Foto: Tommy Hansson

på prominent plats en helsidesintervju med Jimmie Åkesson utförd av Christofer Johnson.

Tommy Hansson
Chefredaktör

Därför valde SD att inte stödja Sveriges deltagande med militär i kriget i Libyen

JAS 39 Gripen. Foto: Ernst Vikne

När riksdagen den 17 juni röstade för att Sverige förlänger sin militära insats i Libyen valde Sverigedemokraterna att stå fast vid sina tidigare ställningstaganden om att Sverige istället bör fokusera på humanitära insatser.

SD ÄR FORTSATT KRITISKA till det svenska deltagandet i insatsen av flera skäl.

Visserligen är inte partiet principiellt avvisande till att delta i militära operationer utomlands, men detta betyder inte att det är självklart att Sverige måste delta i alla typer av internationella krigsoperationer. SD:s inställning bygger på att ett svenskt deltagande förutsätter ett tydligt uttalat syfte med operationen, över hur lång tid den kan förväntas pågå och hur omfattande den skall vara. Så är inte fallet med denna operation, vilket vi har kunnat konstatera.

Inte heller är det, av regeringens proposition att döma, klart att Sveriges insatser om en bordningsstyrka eller informationsoperationer efterfrågas. Trots detta har man nu beslutat om att bidra med en insats till en kostnad på ytterligare 115 miljoner kronor – pengar som tas från andra delar av försvaret, vilket redan nu går på knä och knappast kan uppfylla kravet om att försvara vårt eget territorium.

Inför det första beslutet tidigare i vår om att Sverige skulle skicka JAS Gripen för att delta i den militära insatsen i Libyen varnade Sverigedemokraterna för att det fanns risk för att flera av de andra länder som deltar i operationen successivt skulle vidta allt mer långtgående åtgärder i kriget, så kallad ”mission creep”. Vi menar att just detta nu har visat sig stämma. Nato har tagit klar ställning för ett avsättande av Gaddafi, och för Sveriges del föreslås alltså nu ett utökande av spaningsuppdraget och marktrupp.

Vad blir nästa steg? Vi kan se hur FN-resolutionen tolkas väldigt olika. Medan några tolkar den som att Gaddafi är legitim att döda tolkar andra det inte så. Några Nato-källor hävdar att man har Gaddafi själv på kornet och andra förnekar det.

Nu hör vi hur övriga partier, med Moderaterna i spetsen, sjunger i kör för Sveriges deltagande i insatsen i Libyen. Desto tystare var det tidigare från moderat håll. Utrikesminister Carl Bildt har själv tillhört ett bolag som samarbetat med Gaddafi-regimens blodiga diktatur och

tjänat pengar på den libyska oljan. I februari var han inte beredd att stödja vare sig den ena eller andra sidan.

Nu helt plötsligt förespråkar Bildt både insatser och förlängningar av desamma mot diktatorn. Och det är klart – det är ju aldrig bra att satsa på en förlorande häst. Då är det bättre att byta häst, vilket uppenbarligen är utrikesministerns strategi.

Utrikesutskottets ordförande Karin Enström (M) hävdade under riksdagsdebatten att det vore ett bakslag för ”de krafter vi stödjer” om vi inte skulle förlänga insatsen. Vilka är dessa krafter? Det är fortfarande så att det finns tecken på att rebellsidan inte nödvändigtvis utgör ett bättre alternativ för Libyens utveckling än vad Gaddafi gör. Det är oklart om det så kallade nationella övergångsrådet har kontroll över alla rebellstyrkor.

Rapporter från rebellzonen har fortsatt om repressalier mot verkliga eller inbillade Gaddafi-anhängare samt om hur regelrätta lynchningar har ägt rum. Dessutom har befälhavare på rebellsidan medgivit hur de eller deras mannar tidigare har slagits mot amerikanerna i Afghanistan och Irak – de utgör med andra ord representanter för samma grupper som våra soldater i Afghanistan bekämpar varje dag. Skall vi nu skydda samma personer i Libyen?

Vi betvivlar inte att det finns ett rättmätigt missnöje med Muammar Gaddafis diktatur. Vi betvivlar inte heller att det finns goda intentioner hos en del av dem som deltar i upproret, men olyckligtvis finns det inte särskilt mycket som talar för att rebellsidan kan komma att bli basen för en friare och mer demokratisk utveckling i Libyen. Libyen är ett klansamhälle och vad rebellerna verkligen vill se för utveckling, annat än att få bort Gaddafi, är det ingen som vet.

Vår inställning är att Sverige, under rådande omständigheter, inte bör delta i militära operationer i Libyen och att resurser i stället bör läggas på humanitära insatser, på plats, för att hjälpa dem som flytt Libyen sedan oroligheterna inleddes.

Björn Söder
Suppleant i riksdagens
Utrikesutskott och Försvarsutskott

Hallå där, Annelie Svingdal!

ANNELIE SVINGDAL FÖDDES i Södertälje den 2 januari 1971. Drygt 40 år senare tillhör hon stöttepelarna i Sverigedemokraternas fem man starka fullmäktige-grupp i Kringelstaden.

Annelie är bosatt i Mölnbo i de södra kommundelarna och har, förutom i kommunfullmäktige, plats i miljönämnden, kultur- och fritidsnämnden samt i Telgekoncernens styrelse. Dessutom är hon nämndeman i Södertälje tingsrätt, en syssla hon finner intressant och givande.

Berätta litet om när och varför du gick med i Sverigedemokraterna, Annelie!

– Jag hade länge varit intresserad av SD:s politik. Mina uppfattningar stämde väl överens med SD:s. Jag kom till en punkt då jag inte längre bara kunde se på utan ville göra något aktivt för Sverige. Medlem blev jag 2010, då jag bestämde mig för att bli aktiv.

Vilka politiska frågor är viktigast för dig?

– Först och främst är det att behålla de svenska traditionerna och det svenska kulturlandskapet. Jag vill också att skol- och utbildningsväsendet ska stärkas. Hela samhället bygger på det. Fungerar inte skolsystemet, så fungerar inte samhället. Vidare vill jag minska brottsligheten i samhället, få ett tryggare samhälle för våra barn att växa upp i. Alla – unga som gamla – skall kunna känna sig trygga att gå ut alla dygnets timmar. Jag vill begränsa invandringen. Det ska finnas assimileringprogram för de som kommer till Sverige. Och fördelningen av mottagandet skall ske över hela landet!

Det senare bör förstås mot bakgrund av att Södertälje tillhör de kommuner som har bland de mest kännbara invandringstrycken i landet. I dag har närmare 45 procent av Södertäljes befolkning utländsk bakgrund. De etablerade partierna, där Socialdemokraterna med kommunstyrelsens ordförande Anders Lago i spetsen – Lago som nyligen efter tolv år avgått från sin post som kommunstyrelsens ordförande för att bli förbundsbas i HSB – är helt

dominerande, är medvetna om problemet men har hittills gjort föga konkret för att rätta till det.

Annelie Svingdal har på kort tid blivit en uppmärksam debattör/kommunpolitiker. För ett par månader sedan skapade hon en intensiv debatt, då hon i ett kort debattinlägg i *Länstidningen* föreslog att Södertälje Sportklubbs ishockey-

Annelie Svingdal, Södertälje – inte bara uppmärksam SD-politiker utan också mamma. Foto: Tommy Hansson

lag (SSK) – nu på dekis men en gång kommunens stolthet – skulle köras ut från huvudarenan AXA Sports Center och hänvisas till det närbelägna så kallade Annexet.

Sportcentret skulle i stället, enligt Annelies radikala förslag, bli en multisporthall med tjejdomeerade gymnastik som huvudidrott. Därmed skulle kommunen spara många sköna miljoner genom att slippa bygga en sedan gammalt planerad multisporthall. Annelies inlägg var under några dagar ett av de stora samtalsämnen i kommunen – mången hockeyfrälst täljebor rasade medan andra, icke minst de som var anhängare av kvinnoidrott, jublade.

Också i den nystartade partitidningen *Kvartalsrapporten*, som delas ut till alla hushåll i Södertälje, Nykvarn och Gnesta och redan blivit en stor succé, medverkade Annelie med en kåserande text. Ämnet var hänsynslösa, unga bilförare med

invandrarbakgrund. Det blev liv i luckan på nytt och en anmälning till Justitiekanslern (JK), dock inte enbart på grund av Annelies text.

På frågan om hur hon hinner med alla sina göromål – förutom de lokala/regionala politiska uppdragen och arbete som biomedicinsk analytiker är hon en gift tvåbarnsmamma – svarar Annelie på följande sätt:

– Ja, säg det...(skratt). Planering av de olika aktiviteterna är ett måste. Familjen får ta mer eget ansvar när jag är borta. Det skulle inte fungera med barnomhändertagandet om inte min man vore trygg i sin roll. Arbetsgivaren har också varit förstående, men visst var det en del ”problem” i början. De hade ju inte haft någon anställd som varit politiskt aktiv förut.

Det faller sig naturligt att fråga Annelie om kvinnornas roll i SD. Hur skall partiet få fler kvinnor?

– Jag tror att kvinnorna är på gång med stormsteg! När partiet växer så kommer kvinnorna. Ju fler som ser vad partiet verkligen står för, desto fler kvinnliga medlemmar blir det. De flesta män är mer risktagare än de flesta kvinnor – när det kommer något nytt är kvinnor mer avvaktande och kritiska. En del kan också vara rädda för mediernas hårda ord eller skriverier angående hot om våld mot SD-politiker. Jag har dock inte blivit utsatt för något sådant. För att få fler engagerade kvinnor krävs ett väl fungerande kvinnligt nätverk. Nybildade ”SD-Kvinnor” är ett sådant. Jag anser att även lokala nätverk/sammankomster i distrikten och kommunerna är värda att satsa på.

Slutligen en uppmaning från Annelie Svingdal till alla som går och funderar på att ta steget in i Sverigedemokraterna eller ej:

– Väga satsa. Sverige behöver dig!

Tommy Hansson
Chefredaktör

Sverigedemokraterna påverkar i Landskrona

Fem SD-kvinnor i Landskrona gläds över att SD-förslagen gick igenom. Foto:

NÄR KOMMUNFULLMÄKTIGE i Landskrona beslutade om budget för 2012 så fick Sverigedemokraterna igenom åtta enskilda yrkanden från sin egen budget. Förslagen från SD innebär för Landskrona:

- Ökad personaltäthet på demensboenden.
- Lönesatsning på personalen med under 22 000 kronor i månaden.
- anslag för uppstart av djurhem,
- Förstärkning av vård i livets slutskede.
- Samt att man beslutade om att man ska ta fram riktlinjer för att begära utdrag ur belastningsregistret vid nyanställning inom omsorgen.

Detta tack vare Sverigedemokraterna.

Både Socialdemokraterna och Vänsterpartiet röstade emot samtliga av Sverigedemokraternas förslag, men tack vare stöd av Folkpartiet, Moderaterna och Miljöpartiet blir förslagen genomförda.

Carina Herrstedt, Britta Hellström, Annette Galia Olsson, Kristina Drwiega Magnusson och Gun Maathz på bilden var riktigt nöjda efteråt:

– Vi har lagt ner mycket arbete på årets budget och det känns bra att vi har fått belöning för detta. Vi är verkligen med och påverkar politiken i Landskrona.

Eva Nyman utnämnd till professor

Eva Nyman, som tidigare suttit i SD:s partistyrelse, är nyutnämnd professor. Foto: Arkiv

EN AV VETERANERNA INOM Sverigedemokraterna, tidigare docenten Eva Nyman, Uppsala och Härnösand, utnämndes tidigare i år av Mittuniversitetet till professor i nordiska språk.

Eva utbildade sig till mellanstadie lärare. Parallellt med sina lärarstudier, och senare med sitt arbete som lärare, studerade hon historia och svenska i Karlstad och doktorerade i Uppsala år 2000 på avhandlingen ”Nordiska ortnamn på -und.” Den har följts av en rad uppsatser i olika vetenskapliga publikationer. Eva är specialist på nordisk namnsforskning och undersöker bland annat bakgrund och innebörd av urgamla namn på gårdar och socknar. Eva gick med i Sverigedemokra-

terna redan 1994 och satt i partistyrrelsen 1996–2005. Hon var ledamot av Svenska kyrkans högsta beslutande organ, kyrkomötet, 2001-2009. Där gjorde hon sig känd som en flitig motionär.

För närvarande undervisar och forskar Eva vid Mittuniversitetets avdelning i Härnösand.

– Jag är glad att kunna ägna mig mer åt forskning och naturligtvis kan jag säga att jag är hedrad, säger Eva.

Eva Nyman har fått betala ett pris för sitt engagemang som representant på Sverigedemokraternas valsedlar. En bil blev uppbränd, en cykelkedja genomskars till hälften, tydligen i hopp om att Eva skulle råka ut för en ”olycka”. ”Antifascis-

ternas” metoder känns igen från totalitära samhällen. Mer än knyt-nävsstora stenbumlingar regnade in nattetid genom fönstren i Uppsala när Eva blivit invald i kyrkomötet. Bostaden i Uppsala utsattes för hotelser och klotter.

När Eva för några år sedan arbetade på högskolan i Dalarna gjorde *Expo* och *Dala-Demokraten* (S) sina läsare uppmärksamma på hennes partimedlemskap. Tidningen försökte skapa stämningar mot Eva genom en debatt om huruvida en aktiv sverigedemokrat kunde fungera som lärare. En politisk korrekt företrädare för studentkåren fällde en sur kommentar.

Det blev debatt och Eva fick en överväldigande majoritet sympati-

yttringar - jag vill minnas ett sextotal - från tacksamma studenter i kommentarfältet i *Dala-Demokraternas* internetupplaga. Evas kompetens, skicklighet och vänlighet som lärare väckte starka sympatier.

Det är viktigt med förebilder i ett Sverige som är präglad av inte bara ett legitimt bekämpande av politiska idéer utan också av Stasi-liknande aktiviteter i syfte att bekämpa människor.

Eva Nymans exempel är ett hoppets tecken.

Axel W. Karlsson
Skribent

